
[REKONCYLIJACYJA *sb f*

G sg rekonceyliajacyj(e)j.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pogodzenie się [reconciliatio – zjednanie, pojednanie Mącz 62d; – zgodzenie Calep; jednanie – reconciliatio Cn]: co to u wszystkich ⟨w⟩ wielkim barzo podziwieniu jest, że już krolowa jej m(iłość), matka nasza, będąc *omnibus modis* rekonceyliajacyej s nami żądliwa, na wszytki kondycyje [...] przyzwolieła, ktoesmy beli jej m(iłości) przez mnicha spowiednika jej podali. *ListyPol III 1551/114.*

LWil